

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Măărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: suport@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 307
din data de 10.11. 2010**

Dosar nr.: 193/2010

Petiția nr.: 3888/17.05.2010

Petent: G A D , C I D , N C

Reclamat:

Obiect: petentele se consideră discriminate de prevederile art. 75 alin.11 indice 1 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, introdus prin OUG nr. 56/27.05.2009

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

I.1.1.G A D , cu domiciliul ales în "

I.1.2. C I D , cu domiciliul ales în localitatea

I.1.3. N C , cu domiciliul ales în localitatea

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

I.2.2. -

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Petentele semnalează situația discriminatorie, creată prin intrarea în vigoare a OUG nr. 56/27.05.2009, între procurorii care au părăsit D.I.I.C.O.T. înainte de intrarea în vigoare a acestui act normativ și cei care au făcut-o sau o vor face după intrarea în vigoare a O.U.G. mai sus menționată.

2.2. Petiția vizează săvârșirea unei fapte de discriminare prin introducerea prin OUG nr. 56/27.05.2009 a indicelui 1 la art. 75 alin. 11 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară ce prevede faptul că, de la data revenirii la parchetul de unde provin sau la alt parchet unde au dreptul să funcționeze potrivit legii, procurorii care au activat în cadrul D.I.I.C.O.T. își redobândesc gradul profesional de execuție și salarizarea corespunzătoare acestuia avute anterior sau pe cele dobândite ca urmare a promovării, în condițiile legii, în timpul desfășurării activității în cadrul acestei direcții.

2.3. Petentele consideră că sunt discriminate raportat la ceilalți colegi magistrați, care, "părăsind structurile specializate (D.N.A. sau D.I.I.C.O.T.), înainte de intrarea în vigoare a OUG nr. 56/27.05.2009, au păstrat gradul profesional și salarizarea corespunzătoare instanței supreme – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, și nicidecum nu au redobândit gradul profesional de execuție și salarizarea corespunzătoare acestuia avute anterior", cum s-ar întâmpla în cazul petentelor, în ipoteza în care s-ar decide să nu mai funcționeze în cadrul D.I.I.C.O.T.

III. Procedura de citare

3.1. În temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura legală de citare a părților.

3.2. Prin adresele nr. 4919 din 18.06.2010, 4920 din 18.06.2010 și 4921 din 18.06.2010 au fost citate petentele.

3.3. Petentele au fost citate pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 15.07.2010, cu invocarea *din oficiu a excepției de necompetență materială* a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, având în vedere Decizia Curții Constituționale nr. 997 din 7 octombrie 2008.

3.4. La termenul din data de 15.07.2010 petentele au fost absente, dar au transmis un punct de vedere în scris cu privire la excepția de necompetență materială invocată din oficiu de către Consiliu.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentelor

4.1.1. Petentele arată că îndeplinesc funcția de procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism (D.I.I.C.O.T.) din *diverse birouri teritoriale* și cererea lor adresată Consiliului Superior al Magistraturii, prin care au solicitat recunoașterea gradului profesional de procurori la Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a fost respinsă în mod nelegal prin Hotărârea nr. 94 din 4 februarie 2010 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii.

4.1.2. În hotărârea menționată C.S.M. reține că procurorii la care se face referire au grad profesional corespunzător parchetului de pe lângă judecătorie, tribunal sau curete de apel și nu au susținut vreun concurs de promovare la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, potrivit dispozițiilor legale. Se mai arată și faptul că D.I.I.C.O.T. este o structură distinctă de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, chiar dacă funcționează în cadrul acestuia.

4.1.3. În hotărârea Plenului C.S.M. s-a reținut că, potrivit legii, promovarea judecătorilor și procurorilor este atributul C.S.M., nu al Procurorului General al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

4.1.4. Petentele arată că s-a reținut că art. 75 alin. 11 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, prevede expres că procurorul revine la parchetul de unde provine sau la alt parchet unde are dreptul să funcționeze potrivit legii.

4.1.5. Mai mult, prin O.U.G. nr. 56/27.05.2009, Guvernul României a completat articolul menționat mai sus prin introducerea alin. 11 indice 1, care are următorul cuprins "de la data revenirii la parchetul de unde provin sau la alt parchet unde au dreptul să funcționeze potrivit legii, procurorii care au activat în cadrul D.I.I.C.O.T. își redobândesc gradul profesional de execuție și salarizarea corespunzătoare acestuia avute anterior sau pe cele dobândite ca urmare a promovării, în condițiile legii, în timpul desfășurării activității în cadrul acestei direcții".

4.1.6. Petentele arată că au fost numite în funcția de procuror la D.I.I.C.O.T. Serviciul Teritorial Craiova, Biroul Teritorial Harghita, Biroul Teritorial Covasna prin ordine emise de Procurorul General al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, după susținerea unui interviu. Petentele consideră că nu se poate face confuzie între numirea procurorilor la D.I.I.C.O.T. din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, în condițiile și conform procedurii reglementate de Legea nr. 508/2004 și promovarea procurorilor la Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție în condițiile și potrivit procedurii reglementate de Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor.

4.1.7. Petentele se consideră discriminate raportat la ceilalți colegi care, "părăsind structurile specializate (D.N.A. sau D.I.I.C.O.T.), înainte de intrarea în vigoare a OUG nr. 56/27.05.2009, au păstrat gradul profesional și salarizarea corespunzătoare instanței supreme – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, și nicidecum nu au redobândit gradul profesional de execuție și salarizarea corespunzătoare acestuia avute anterior", cum s-ar întâmpla în cazul petentelor, în ipoteza în care s-ar decide să nu mai funcționeze în cadrul D.I.I.C.O.T.

4.1.8. Prin adresa nr. 5597/12.07.2010 petentele își exprimă punctul lor de vedere referitor la excepția necompetenței materiale a Consiliului solicitând constatarea existenței unei situații discriminatorii deoarece ele nu au cerut anularea ori refuzarea aplicării unor acte normative cu putere de lege, ci constatarea discriminării magistraților aflați în situații similare, raportat la cei care au părăsit structurile specializate D.N.A. sau D.I.I.C.O.T. înainte de intrarea în

vigoare a O.U.G. nr. 56/2009 și cei care au rămas să activeze în cadrul acestor structuri.

4.1.9. Petentele arată că aceștia din urmă au păstrat gradul profesional și salarizarea corespunzătoare instanței supreme – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – și nicidecum nu au redobândit gradul profesional de execuție și salarizarea corespunzătoare acestuia avute anterior, cum s-ar întâmpla în cazul petentelor dacă s-ar decide să nu mai funcționeze în structurile specializate în cadrul cărora activează.

4.1.10. Petentele constată că această limitare este absolut injustă, fără o fundamentare rezonabilă, încălcându-se principiul tratamentului egal atunci când pe parcursul elaborării legilor sau a aplicării acestora se distinge între persoanele aflate în situații analoage, respectiv nu se iau în considerare diferențele efective existente între acestea.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. **În fapt**, Colegiul director reține că petentele au sesizat faptul că se consideră discriminate de prevederile art. 75 alin.11 indice 1 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, introdus prin OUG nr. 56/27.05.2009 raportat la ceilalți colegi care, înainte de intrarea în vigoare a OUG nr. 56/27.05.2009, au păstrat gradul profesional și salarizarea corespunzătoare instanței supreme, în momentul plecării din structurile specializate D.N.A. sau D.I.I.C.O.T.

5.2. Consiliul a ridicat *din oficiu excepția de necompetență materială* a sa, potrivit Deciziei Curții Constituționale nr. 997/2008.

5.3. **În drept**, Colegiul director reține faptul că, prin *Decizia nr. 997 din 7.10.2008*, Curtea Constituțională a admis *excepția de neconstituționalitate* a art. 20 din O.G. nr. 137/2000, republicată considerând că, în măsura în care s-ar admite că pe calea controlului jurisdicțional prevăzut de O.G. nr. 137/2000, republicată, C.N.C.D. poate să constate existența unor situații discriminatorii ce *își au izvorul direct în conținutul unui text de lege*, s-ar pune în discuție legitimitatea C.N.C.D. de a înălțura consecințele faptelor discriminatorii, prin hotărâri, ce pot duce, în ultimă instanță, la încetarea aplicabilității unor dispoziții de lege, și chiar aplicarea prin analogie a unor alte texte de lege, încălcându-se în mod flagrant principiul separației puterilor în stat, prin interferarea în atribuțiile legislativului, dar și ale Curții Constituționale, care îndeplinește rolul de legislator negativ atunci când constată lipsa de conformitate dintre prevederile unei legi sau ordonanțe și dispozițiile constituționale, inclusiv cele ale art. 16 care se referă la egalitatea în drepturi a cetățenilor.

5.4. Mai mult decât atât, nici Curtea Constituțională nu are competența de a se pronunța asupra lipsei unei reglementări, stabilind constant în jurisprudența sa că „nu are dreptul de a impune legiuitorului introducerea în textul legii în vigoare a unei alte dispoziții decât cele existente în cuprinsul acesteia.” Cu atât mai puțin, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării nu poate avea competența de a recomanda ori impune, sub sancțiune, adoptarea sau modificarea unui act

normativ sau a unor dispoziții legale. În acest sens s-au pronunțat și instanțele de judecată.

5.5. Totodată, Colegiul Director reține că modul de stabilire prin lege a unor drepturi în favoarea unor categorii profesionale în mod diferit față de alte categorii ori nereglementarea de legiuitor a anumitor aspecte care țin de statutul profesional al unei categorii nu este o problemă ce poate fi apreciată din punctul de vedere al discriminării și care excede cadrului legal reglementat prin O.G. 137/2000, republicată.

5.6. Astfel, raportându-se la obiectul plângerii și la dispozițiile legale incidente, Colegiul director constată că plângerea nu este de competența Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, conform atribuțiilor stabilite de O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată.

5.7. Conform art. 146 lit. a) din Constituția României Curtea Constituțională se pronunță asupra constituționalității legilor, înainte de promulgarea acestora, fapt ce constituie *controlul anterior* al Curții asupra constituționalității acestora. Potrivit art. 146 lit. d), Curtea Constituțională hotărăște asupra excepțiilor de neconstituționalitate privind legile și ordonanțele, ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial, ceea ce constituie *controlul posterior* al constituționalității legilor.

5.8. În cazul în care se invocă caracterul discriminatoriu al unei proceduri legale înseamnă că norma juridică în cauză este susceptibilă de a fi neconstituțională și în cazul în care se supune analizei caracterul discriminatoriu al procedurii legale conținută de o lege votată de Parlament soluționarea analizei constituționalității procedurii legale sub aspectul nediscriminării este de competența Curții Constituționale.

5.9. Anterior intrării în vigoare a deciziei nr. 997 din 7.10.2008 a Curții Constituționale, Colegiul director, prin *Hotărârea nr. 308 din 14.05.2008 (anexată)*, s-a pronunțat asupra unei situații similare celei expuse de petente. În dispozitivul hotărârii menționate Colegiul director a dispus că aspectele semnalate *"ar putea institui o prezumție de tratament diferit, dar în cauză nu au fost depuse probe de natură a reține asemenea împrejurări"*. Mai mult, aspectele sesizate nu intră sub incidența art. 2 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare.

5.10. Având în vedere aspectele menționate mai sus, Colegiul director urmează a admite excepția necompetenței materiale a Consiliului în raport cu obiectul petiției.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. admiterea excepției necompetenței materiale a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, având în vedere Decizia Curții Constituționale nr. 997 din 7 octombrie 2008;
2. clasarea dosarului;
3. se va răspunde petentelor în sensul celor hotărâte.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la data primirii, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

GERGELY DEZIDERIU – Membru

HALLER ISTVAN – Membru

JURA CRISTIAN – Membru

NIȚĂ DRAGOȘ TIBERIU

VLAȘ CLAUDIA SORINA

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

